BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1972

inzake een procedure op grond van artikel 85 van het E.E.G.-Verdrag

(IV/89 — 26349 „Besluiten van de Vereniging G.I.S.A.")

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(72/478/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 85,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962 [1] en met name op artikel 3;

Gezien het besluit van de Commissie van 16 januari 1969 ambsthalve conform artikel 3 van Verordening nr. 17, een procedure in te leiden tegen de Vereniging van Groothandelaren in Sanitaire Artikelen (G.I.S.A.) te Den Haag (Nederland) wegens vermoedelijke inbreuk op artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag,

Gezien de in de statuten, in het huishoudelijk reglement alsmede in de „G.I.S.A.-Prijsregeling" aangebrachte wijzigingen, welke door de G.I.S.A, bij schrijven van 14 juni 1972 zijn medegedeeld, gehoord de betrokken vereniging, overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 en overeenkomstig Verordening nr. 99/63/EEG [2],

Geraadpleegd het Adviescomité voor Mededelingsregelingen en Economische Machtsposities overeenkomstig artikel 10 van Verordening nr. 17 op 21 november 1972,

I

1. Overwegende dat de vereniging naar Nederlands recht Vereniging van Groothandelaren in Sanitaire Artikelen (G.I.S.A.) hierna „G.I.S.A." te noemen, een beroepsvereniging is die zich ten doel stelt een goede verhouding tussen de handelaren in sanitaire artikelen en de bloei van deze handel te bevorderen; dat de daartoe voorziene statutaire middelen o.a. zijn het vaststellen van voorwaarden en prijstarieven, het aangaan van overeenkomsten met andere personen of organisaties die in deze artikelen handelen, de verplichting voor de leden de vastgestelde voorschriften in acht te nemen, het toepassen van disciplinaire maatregelen in geval de opgelegde verplichtingen niet worden nagekomen; dat haar leden in Nederland gevestigde groothandelaren in sanitaire-installatie-artikelen zijn; dat de organen van de vereniging zijn een algemene vergadering, waarin de leden stemgerechtigd zijn, en een bestuur, gevormd door ten minste drie door de algemene vergadering gekozen leden, dat bevoegd is voor de toepassing van de door de algemene vergadering genomen besluiten;

2. Overwegende dat het huishoudelijk reglement van de G.I.S.A. de volgende bepalingen bevat:

A. *Algemene verplichtingen*

a) Indien de G.I.S.A. een overeenkomst aangaat, waaruit voor de leden verplichtingen voortvloeien, is elk lid tegenover de G.I.S.A. verplicht de in dit contract omschreven verplichtingen na te komen (huishoudelijk reglement, artikel 54, lid 1);

b) Een algemeen bindend besluit is een besluit van de algemene vergadering, dat een voorschrift bevat, dat een lid heeft na te leven bij zijn gedragingen tegenover leveranciers of afnemers of tegenover hun agenten, vertegenwoordigers of organisaties (huishoudelijk reglement, artikel 13, lid 2);

c) Indien de algemene vergadering besluit een prijsregeling voor sanitaire artikelen in te voeren, is het bestuur bevoegd de nodige uitvoeringsmaatregelen te treffen en met name de minimumverkoopprijzen en- voorwaarden vast te stellen (huishoudelijk reglement, artikel 45, lid 2);

d) Het bestuur of zijn vertegenwoordiger zijn bevoegd instructies te geven voor de verkoop, alsmede voorschriften van administratieve aard, die voor de controle of goede werking der vereniging nodig worden geoordeeld en tevens te bislissen welke prijzen en voorwaarden door de leden mogen worden gepubliceerd, alsook dat een bepaalde wijze van offreren of factureren niet geoorloofd is, (huishoudelijk reglement, artikel 45, lid 3);

---

[1] PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.
[2] PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

e) Het is de leden verboden op voor de koper voordeliger voorwaarden of tegen lagere prijzen dan die welke door het bevoegde orgaan zijn vastgesteld, artikelen aan te bieden of te doen aanbieden, te verkopen of te doen verkopen, te leveren of te doen leveren of op enigerlei wijze te verhandelen (huishoudelijk reglement, artikel 52);

B. *Verplichtingen met betrekking tot de wijze van toezicht:*

a) Elk lid is verplicht de vertegenwoordiger van het bestuur de naar diens oordeel nodige gegevens, bescheiden en ontvangstbewijzen tijdig te verstrekken. Deze verstrekking moet geschieden binnen de bij het besluit van de algemene vergadering of van het bestuur gestelde termijn (huishoudelijk reglement artikel 48, lid 1);

b) Elk lid is verplicht de vertrouwensman van het bestuur onverwijld toegang tot zijn kantoren en magazijnen te verlenen en de door hem verlangde gegevens te verstrekken of documenten ter inzage te geven en in het algemeen op vlotte wijze zijn medewerking te verlenen, indien de vertrouwensman zijn medewerking of documenten vraagt ten behoeve van een onderzoek inzake de nakoming van de door de leden te vervullen verplichtingen (huishoudelijk reglement, artikel 48, lid 2);

C. *Dwangmiddelen:*

Er is een boete van maximaal Fl. 10 gesteld voor de eerste drie dagen en van Fl. 25 voor iedere volgende dag die de termijn overschrijdt binnen welke aan de vertrouwensman van het bestuur de gevraagde documenten moeten worden verstrekt (huishoudelijk reglement, artikel 48, lid 3); van ten hoogste Fl. 10 voor de eerste 3 dagen en Fl. 100 voor elke dag vertraging bij het verlenen van zijn medewerking of het toestaan van toegang tot zijn kantoren en magazijnen aan de vertrouwensman van het bestuur (huishoudelijk reglement, artikel 48, lid 4); van Fl. 10 000 voor de verstrekking van ieder onjuist gegeven (huishoudelijk reglement, artikel 50, lid 2); van ten hoogste Fl. 1 000 voor het publiceren van prijzen en voorwaarden die volgens het bestuur niet gepubliceerd mogen worden of voor een publikatie op andere wijze dan door het bestuur bepaald, alsmede het indienen van offertes of het factureren op een door het bestuur verboden wijze (huishoudelijk reglement, artikel 53); van ten hoogste Fl. 50 000 voor iedere inbreuk op de verplichting niet aan te bieden, te verkopen, te leveren of te verhandelen op voordeliger voorwaarden of tegen lagere prijzen dan de door de G.I.S.A. vastgestelde of wegens het niet nakomen van een verplichting die voortvloeit uit een door de G.I.S.A. gesloten overeenkomst (huishoudelijk reglement, artikel 52 en 54, lid 2);

3. Overwegende dat de G.I.S.A. krachtens de bepalingen van de artikelen 45, lid 2 en 3 en 52 van het huishoudelijk reglement op 11 februari 1961 de „G.I.S.A.-prijsregeling" heeft vastgesteld, waarbij de prijzen en verkoopvoorwaarden worden bepaald die haar leden in acht hebben te nemen tegenover hun cliënten voor de hiernagenoemde artikelen, alsmede de wijze van berekening von deze prijzen;

Overwegende dat de onder de prijsregeling vallende sanitaire installatieartikelen alle artikelen zijn die niet bestemd zijn voor schepen, vliegtuigen en voertuigen, voor uitvoer of voor onderlinge levering tussen leden, met uitzondering van een bepaald aantal artikelen (warmwaterinstallaties, syphons, stalen gootstenen en wastafels, bepaalde typen wasbadcombinatie en badkuipen zonder aansluiting op een vaste afvoerleiding, badkamerkastjes, medicijnkastjes, afvalemmers, accessoires), die niet onder de regeling vallen;

Overwegende dat de verkoopprijzen van de door de G.I.S.A.-prijsregeling getroffen artikelen zijn opgenomen in een aan de leden toegezonden en door het bestuur bijgehouden „G.I.S.A.-prijscourant", met de onder de regeling vallende artikelen en de naam van de fabrikant(en) van deze artikelen; dat deze prijzen bruto-verkoopprijzen aan de eindverbruiker waren tot 1 januari 1972 en sindsdien de netto-verkoopprijzen zijn aan de „beroepsmatige afnemer", doch dat de G.I.S.A. met ingang van die datum naast de netto verkoopprijzen in de „G.I.S.A.-prijscourant" in de toonzalen te gebruiken bruto-adviesprijzen heeft vastgesteld, waarvoor zij echter aannam dat er geen verplichting bestond deze te factureren;

Overwegende dat voor de berekening van deze prijzen de artikelen tot 1969 waren ingedeeld in twee categorieën, namelijk „normaal" en „ luxe" waaronder de „minder gangbare", speciale dan wel uitgesproken „luxe artikelen" behoorden en met ingang van 1969, in vier categorieën: „met snelle omloopsnelheid", „met normale omloopsnelheid", „met minder snelle omloopsnelheid" en „luxe", met vaststelling van elk van deze categorieën van een progressieve „omrekeningsfactor" (opslag) – die voor de categorie „luxe" het hoogst was – toe te passen op verkoopprijzen van de fabrikant in zijn prijsopgave aan de groothandelaren of op een faktuur, zonder aftrek van quantumkorting en korting voor contante betaling, en zonder rekening te houden met eventuele jaarpremies; dat deze „omrekeningsfactoren" alle normale kosten voor aanvoer, vracht, emballage, invoerrechten, enz. omvatten met inbegrip, zolang de prijzen bruto-prijzen waren (1 januari 1972) van kortingen (handelskorting, quantumkorting, afnamekorting die de leden van de G.I.S.A. moesten toepassen bij hun verkoop aan de ondernemers, handelaren en installateurs;

Overwegende dat de G.I.S.A. voor de bepaling van de verkoopprijzen van artikelen van fabrikanten die

niet met name in de „G.I.S.A.-prijscourant" zijn vermeld – hetgeen hoofdzakelijk de fabrikanten van andere Lid-Staten betreft – bij elk artikel of groep van artikelen in de „G.I.S.A.-prijscourant" de toe te passen „omrekeningsfactor" vermeldt, rekening houdend met het land van oorsprong en de naam van de fabrikant van het betrokken artikel; dat de G.I.S.A. tot 14 mei 1971 had bepaald dat wanneer een aldus becijferde prijs lager was dan de voor een overeenkomstig of gelijkwaardig artikel vastgestelde G.I.S.A.-prijs, de in de „G.I.S.A.-prijscourant" vermelde prijzen moesten worden toegepast terwijl zulk een prijs niet moest worden toegepast wanneer de verkoopprijs hoger was dan de „G.I.S.A.-prijscourant"; dat sedert 14 mei 1971 deze bepaling alleen geldt voor uit niet tot de gemeenschappelijke markt behorende landen ingevoerde artikelen;

Overwegende dat de in de prijsregeling vastgestelde verkoopvoorwaarden bepalingen bevatten inzake de wijze van offerte en orderbevestiging en wijzigingen of verlenging van bestellingen, de met voorafgaande toestemming van de G.I.S.A. te verlenen kortingen voor beschadigde artikelen, alsmede de betalingsvoorwaarden; dat tot 1 januari 1972 op de bruto-verkoopprijzen toe te passen „handelskortingen", „quantumkortingen" en „afnamekortingen" in de „G.I.S.A.-prijscourant" waren opgenomen; dat deze verkoopvoorwaarden sinds de genoemde datum, op basis van de in de „G.I.S.A.-prijscourant" opgenomen minimumverkoopprijzen voorzien in een toeslag van 10 % op het netto gefactureerd bedrag als provisie voor de installateur bij rechtstreekse offertes aan tussenpersonen die zelf de installatie niet uitvoeren, in „quantum" en „afnamekortingen" voor „beroepsmatige afnemers" en, met betrekking tot de verkoop als beschadigde artikelen van uit het buitenland ingevoerde artikelen, in de mededeling aan de G.I.S.A. van de order, haar goedkeuring betreffende de verkoop en de vaststelling door haar van de verkoopprijs en de te verlenen korting, die niet minder mag zijn dan 20 %;

Overwegende dat de G.I.S.A.-leden verplicht zijn van alle prijscouranten en prijscirculaires welke onder afnemers worden verspreid haar binnen veertien dagen na het verschijnen daarvan een afschrift te doen toekomen, alsmede een copie van alle offertes, als vrijblijvend worden beschouwd, binnen 7 dagen na de datum van verzending van de offerte;

4. Overwegende dat de draagwijdte van voorafgaande bepalingen belicht wordt door de hiernavolgende historische context waarin zij moet worden herplaatst; dat de G.I.S.A. sinds 1963 krachtens de door haar vergadering genomen besluiten en door middel van circulaires aan haar leden deze verplichting tot de inachtneming van minimumaankooppercentages vaststelde in verhouding tot hun totale jaarlijkse aankopen van de betrokken artikelen bij de leden van de Stichting Fabrikanten van Sanitaire Installatieartikelen „Fabrisan", hierna „Fabrisan" genoemd, welke per 31 december 1971 is ontbonden; dat deze leden 22 Nederlandse fabrikanten waren, die vrijwel de gehele Nederlandse produktie van de betrokken artikelen vertegenwoordigen, en die waren ingedeeld naar secties op grond van hun fabricageprogramma; dat deze minimum-aankooppercentages variëren van 25 tot 75 % al naar artikel; dat de G.I.S.A., in antwoord op de mededeling van de punten van bezwaar van de Commissie, heeft medegedeeld deze verplichting met ingang van 1970 te hebben opgeheven; dat de G.I.S.A. met ingang van 2 januari 1963 krachtens de door haar bestuur genomen besluiten haar leden bij circulaire heeft verplicht haar een afschrift van alle orders voor de artikelen met betrekking tot de secties „sanitair koperwerk", „vlotterkranen" en „spiegels" toe te zenden, in verband met voorgeschreven minimum-aankooppercentages; dat de G.I.S.A. toen de Fabrisan haar een opgave van de leveringen van haar secties had gedaan, dit besluit met ingang van 13 mei 1963 had vervangen door de verplichting aan haar secretariaat een maandelijkse opgave te verstrekken van de totale nettofactuurwaarde van de goederen, met betrekking tot deze secties, die de buitenlandse fabrikanten, bij wie de leden van de G.I.S.A. niet hadden mogen aankopen, hun in de betrokken maand hadden geleverd (circulaires nrs. 36/1963 van 10 mei 1963 en 40/1963 van 15 mei 1963); dat de handelsbetrekkingen tussen de G.I.S.A. en de Fabrisan sinds 15 februari 1955 bestaan en geconcretiseerd zijn door achtereenvolgende overeenkomsten („Fabrisan-G.I.S.A.-Overeenkomst" van 27 februari 1960 en van 7 februari 1963, gewijzigd op 30 december 1966 en op 1 juli 1971 opgezegd); dat de leden van de Fabrisan binnen elke sectie uniforme prijzen en verkoopvoorwaarden hebben toegepast, met uitzondering van de secties „sanitaire keramiek" en „badkuipen" waarbij slechts één fabrikant was betrokken en een stelsel van cumulatie van kortingsgrondslagen of kortingen die, uitgaande van een minimum-aankooppercentage ten opzichte van de totale jaarlijkse aankopen van de leden van de G.I.S.A. van de betrokken artikelen, toenamen in verhouding tot de stijging van dit percentage; dat zij zich voorts tot 1966 hadden verplicht hun artikelen uitsluitend te verkopen aan de leden van de G.I.S.A. en aan andere groothandelaren, die, hoewel zij geen lid waren, dezelfde handelsvoorwaarden hadden ondertekend (overeenkomsten 1960 en 1963, artikel 2 d)), en na 1966, niet aan andere groothandelaren te verkopen tegen gunstiger voorwaarden en lagere prijzen dan aan de bovengenoemde afnemers (gewijzigde overeenkomst 1966, artikel 2 d)) alsmede al het mogelijke te doen om deze groothandelaren bij de verkoop dezelfde als door de G.I.S.A. aan haar leden opgelegde verplichtingen in acht te doen nemen (Protocol van de gewijzigde overeenkomst 1966, punt 3 a); dat de G.I.S.A., gezien het feit dat zij door haar prijsregeling der verkoopprijzen vaststelt waartegen haar leden de betrokken artikelen aan derden mogen doorverkopen, zich krachtens deze overeenkomsten

verplicht had de Fabrisan in te lichten over de regeling van deze prijzen en de eventuele wijzigingen die zij voornemens zou zijn nadien in deze regeling aan te brengen, alsmede over de wijzigingen in de gebruikelijke methoden van prijsstelling, zulks voor de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingen, zodat, indien de leden van de Fabrisan bezwaren zouden hebben, zij alles zou hebben gedaan wat in haar macht was om daarvoor tegemoet te komen (Protocol van de overeenkomst 1960, punt 2 en Protocol van de overeenkomst 1963, punt 1); dat zij zich voorts tot 7 februari 1963 ertoe had verbonden dat haar leden krachtens deze overeenkomsten en als tegenprestatie voor de verplichting van de leden van Fabrisan alleen aan G.I.S.A.-leden te verkopen, aan de Fabrisan-leden minimum percentages zouden verkopen gelegen tussen 25 en 75 % van hun jaarlijkse aankopen van betrokken artikelen;

5. Overwegende dat de leden van de G.I.S.A. een zeer belangrijk deel van de Nederlandse markt controleren; in de periode 1962/1966, toen zij de meerderheid van de betrokken artikelen van Nederlandse afkomst verkocht, bedroeg dit aandeel ongeveer 85 %; dat door het naderhand op de Nederlandse markt verschijnen van nieuwe groothandelaren, die geen lid van de G.I.S.A.-waren, haar marktaandeel is verminderd, doch nog steeds belangrijk is gebleven; dat volgens de door de G.I.S.A., in antwoord op de mededeling van de punten van bezwaar door de Commissie, verstrekte gegevens dit marktaandeel tussen 75 % tot 80 % begrepen is;

II

1. Overwegende dat de ter uitvoering van de besluiten van de algemene vergadering van de G.I.S.A. uitgegeven rondschrijvingen, de „G.I.S.A.-prijsregeling" en het huishoudelijk reglement overeenkomsten tussen ondernemingen of besluiten van ondernemingsverenigingen vormen in de zin van artikel 85, lid 1;

2. Overwegende dat de bepaling van de in Deel I beschreven circulaires dat de leden van de G.I.S.A. van de Nederlandse fabrikanten die lid waren van de Fabrisan minimum aankooppercentages moesten reserveren ten opzichte van hun jaarlijkse totale aankopen van de betrokken artikelen er toe strekt of ten gevolge heeft dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst; dat deze bepaling de mogelijkheid van de leden van de G.I.S.A. zich bij fabrikanten uit andere Lid-Staten te bevoorraden alsmede de afzetmogelijkheden van deze fabrikanten in Nederland beperkte; dat deze bepaling, ondanks de ontkenningen van de betrokkenen, een verbindend karakter heeft; dat in deze het blijven bestaan van de verplichting, alleen aan te kopen bij de fabrikanten die lid zijn van de Fabrisan en de praktijk van het door G.I.S.A. aan haar leden verlenen van dispensatie voor de vrije verkoop van bepaalde artikelen alsmede de strekking van de circulaires zelf en de exacte overeenstemming van de voorgeschreven minimum-percentages met die welke in de Fabrisan-G.I.S.A.-Overeenkomst tot aan het rondschrijven van deze bepaling waren vermeld, voldoende elementen voor deze beoordeling vormden; dat voorts deze bepaling nog werd bekrachtigd door de artikelen 48, lid 1, 2, 3 en 4, 50 en 54 van het huishoudelijk reglement van de G.I.S.A. waarbij het voorschrijven van de bovengenoemde minimum-aankooppercentages werd goedgekeurd en gegarandeerd; dat deze beperkingen van de bevoorradingsmogelijkheden van de bij de G.I.S.A. aangesloten Nederlandse groothandelaren bij fabrikanten uit andere Lid-Staten en van de afzetmogelijkheden in Nederland van deze fabrikanten merkbaar zijn; dat immers deze groothandelaren, die een zeer belangrijk deel van de Nederlandse distributie vertegenwoordigen, bij deze buitenlandse fabrikanten slechts een maximaal percentage mochten aankopen dat tussen 25 en 75 % van hun omzetcijfer naar gelang de produkten vastgesteld wordt; dat deze fabrikanten zich anderzijds bij hun verkopen aan deze groothandelaren tot de genoemde percentages moeten beperken;

3. Overwegende dat de „G.I.S.A.-prijsregeling" en de hierboven genoemde bepalingen van het huishoudelijk reglement ertoe strekken en ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst; dat de G.I.S.A. door middel van de „G.I.S.A.-prijsregeling" de prijzen en verkoopvoorwaarden vaststelt die haar leden bij hun verkopen moeten toepassen en hun aldus de mogelijkheid ontneemt, de prijzen en verkoopvoorwaarden naar eigen goeddunken vast te stellen en door lagere prijzen en grotere kortingen en betere verkoopvoorwaarden aan te bieden orders voor de betrokken artikelen te verkrijgen ten detrimente van hun concurrenten; dat deze vaststelling van prijzen en verkoopvoorwaarden tevens ten gevolge heeft dat de fabrikanten van deze artikelen verstoken blijven van de gunstige afzetmogelijkheden die de vrije mededinging in dit stadium van de distributie voor hen had kunnen medebrengen, indien deze de leden van de G.I.S.A. bindende regeling niet was opgelegd; dat de in deze regeling op 1 januari 1972 aangebrachte wijzigingen de vaststelling van prijzen en verkoopvoorwaarden niet afschaften en dientengevolge de bovengenoemde beperking van de mededinging doen voortduren; dat tenslotte deze regeling nog wordt bekrachtigd door de artikelen 13, lid 2, 45, lid 2 en lid 3, 48, lid 1, 2, 3 en 4, 50, 52 en 53 van het huishoudelijk reglement van de G.I.S.A. die ertoe strekken de toepassing van de bovengenoemde „G.I.S.A.-prijsregeling" mogelijk te maken en te garanderen; dat al deze bepalingen alleen van betekenis zijn in verband met deze prijsregeling en dat zij daarvan dientengevolge een integraal deel uitmaken;

Overwegende voorts dat het voorschrijven, in de „G.I.S.A.-prijsregeling", van opslagen die ver-

schillen al naar de categorie waarin een artikel door de G.I.S.A. is ingedeeld, die een onderdeel vormen van de „omrekeningsfactor" welke dient te worden toegepast op de brutoverkoopprijs van de fabrikant voor de bepaling van de aan haar leden voorgeschreven verkoopprijs, de mededinging tussen fabrikanten vervalst; dat immers, hoewel de bruto-verkoopprijzen door iedere fabrikant aan de hand van de bijzondere kenmerken van de produkten en zijn concurrentievermogen worden opgesteld, de G.I.S.A. op eigen initiatief een prijsverhoging van de artikelen teweegbrengt, die volgens haar als van betere kwaliteit dienen te worden beschouwd; op deze wijze ligt de prijs van een gekleurd of over het algemeen in luxe-woningen gebruikt artikel 18 % hoger dan de bruto-verkoopprijs van de fabrikanten voor hetzelfde artikel in wit of welke „over het algemeen in de normale woningbouw worden toegepast", dat weer 8 % meer kost dan sanitaire artikelen „veelal voorkomende in de sociale woningbouw"; dat hieruit volgt dat wat de door de leden van de G.I.S.A. verdeelde produkten betreft, de verbruikers hogere prijzen moeten betalen; dat hiermee de concurrentieverhoudingen tussen fabrikanten willekeurig door de G.I.S.A. worden gewijzigd ten nadele van fabrikanten die artikelen van betere kwaliteit produceren waarnaar dientengevolge een geringere vraag zal bestaan dan bij vrije concurrentie het geval zou zijn geweest;

Overwegende dat de door het voorschrijven van de „G.I.S.A.-prijsregeling" teweeggebrachte beperkingen en wijziging van de mededinging aanzienlijk zijn; dat deze een groot deel van de Nederlandse groothandel betreffen en de betrokken produkten van fabrikanten van alle Lid-Staten;

4. Overwegende dat de hierboven genoemde verplichtingen de handel tussen Lid-Staten ongunstig kunnen of konden beïnvloeden; dat de aan de leden van de G.I.S.A. opgelegde verplichting aan de Nederlandse fabrikanten minimale aankooppercentages te waarborgen, de leden van de G.I.S.A. verhinderden vrij uit de andere Lid-Staten een belangrijk deel van bedoelde produkten in te voeren; dat bij gevolg deze verplichting rechtstreeks de handelsvrijheid tussen Lid-Staten aantastte op een wijze die nadelig kan zijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen van één enkele markt; dat de andere verplichtingen de G.I.S.A.-leden verhinderden vrij hun verkoopprijzen en voorwaarden voor betrokken produktie vast te stellen, zowel voor de in Nederland gefabriceerde als voor de uit andere Lid-Staten ingevoerde produkten; dat aldus, alhoewel deze verplichtingen alleen ondernemingen welke hun zetel in Nederland hebben betrof, de gevolgen daarvan ook op de handel tussen Lid-Staten betrekking hebben; dat deze verplichtingen op het volledige Nederlandse grondgebied betrekking hebben en op 75 % van de voor betrokken produktie op de nationale markt verrichte verkopen; dat zij aldus een berekening voor de Nederlandse fabrikanten in het leven roepen en de door het Verdrag gewilde economische interpenetratie moeilijker maken;

5. Overwegende dat er voor de Commissie geen aanleiding is tot het nagaan van de mogelijkheid tot toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag, aangezien de desbetreffende circulaires, de „G.I.S.A.-prijsregeling" en de betrokken reglementaire bepalingen niet zijn aangemeld, hoewel zij krachtens artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 17 onder de categorie overeenkomsten valt waarvan aanmelding verplicht is; dat in feite, in weerwil van de mening van de betrokkene, de „G.I.S.A.-prijsregeling" door het voorschrijven van prijzen en verkoopvoorwaarden voor ingevoerde produkten, de vaststelling van minimum-aankooppercentages bij Nederlandse fabrikanten en het tot stand brengen van een gedeeltelijke exclusiviteit ten gunste van de nationale fabrikanten, en de reglementaire bepalingen door het mogelijk maken en waarborgen van de oplegging en uitvoering van de „G.I.S.A.-prijsregeling" een organisch en gecoördineerd geheel vormde, als bedoeld in artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 17,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bepalingen, waarbij de Vereniging van Groothandelaren in Sanitaire Artikelen „G.I.S.A." voor haar leden minimumaankooppercentages bij de leden van de Fabrisan heeft vastgesteld gedurende de periode van 1 januari 1963 tot 1 januari 1970, de „G.I.S.A.-prijsregeling" waarbij zij uniforme prijzen en verkoopvoorwaarden heeft vastgesteld, mede haar huishoudelijk reglement wat betreft artikel 45, lid 2 en 3, 48, lid 1, 2, 3 en 4, 50 en 53, vormen een inbreuk op artikel 85, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel 2

De Vereniging van Groothandelaren in Sanitaire Artikelen „G.I.S.A." is verplicht een einde te maken aan de inbreuk gevormd door de „G.I.S.A-prijsregeling" en de artikelen van zijn huishoudelijk reglement in artikel 1 vernoemd.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Vereniging van Groothandelaren in Sanitaire Artikelen „G.I.S.A.", Den Haag (Nederland).

Gedaan te Brussel, 22 december 1972.

Voor de Commissie
De Voorzitter
S. L. MANSHOLT